

Eduard Chmelár: Herci, ktorí si myslia, že ľudia zaujímajú ich politické názory, sa hlboko mýlia

- editor007 | 19. dubna 2024

SLOVENSKO: “Čo sa to deje s našimi hercami?” Kladie si v názorovom príspevku na sociálnej sieti otázku politológ Eduard Chmelár. Herectvo je podľa neho poctivé remeslo, ale len na javisku. Je presvedčený, že kým to títo tribúni nepochopia, nebude ich spoločnosť považovať za umelcov, ale za komediantov.

Názor Eduarda Chmelára s názvom: HERCI, KTORÍ SI MYSLIA, ŽE ĽUDÍ ZAUJÍMAJÚ ICH POLITICKÉ NÁZORY, SA HLBOKO MÝLIA, zverejnený na sociálnej sieti preberáme v plnom znení.

Včera som obedoval s filmovou producentkou a vdovou po našom najslávnejšom režisérovi Deanou Horváthovou-Jakubiskovou. Pristavila sa pri nás známa herečka maďarského pôvodu (jej meno neuvediem, aby som jej neuškodil) a porozprávala nám, ako má strach povedať svoj názor pred svojimi aktivistickými kolegami. Pred pár dňami mi volala iná známa pani, ikona slovenského herectva, rozhorčená z toho, že v Činohre SND premiérujú novú hru, v ktorej citujú Fedora Gála, Ivetu Radičovú atď., že v tom odmietla účinkovať a že to musím vidieť, lebo taký úzkoprsý politický agitprop od päťdesiatych rokov na našej najvýznamnejšej divadelnej scéne ešte neuvádzali. Mnohí ľudia už prestali chodiť do divadla, lebo nemôžu uveriť tým progresivistickým tribúnom ich postavy.

Čo sa to deje s našimi hercami?

Známe tváre našich hereckých osobností využili v roku 1989 a vytiahli ich na revolučné tribúny, aby presvedčili masu, že komunistický režim musí padnúť. Odvtedy si niektorí herci myslia, že ľudia zaujímajú ich politický názor, že ho musia prejať všade: na odovzdávaní filmových cien, na tanečnej show alebo v rozhovore, ktorý sa mal pôvodne týkať ich tvorby. Svoje rečnícke kreácie na tribúnach demonštrácií jedného politického zafarbenia berú ako svoju životnú úlohu, podľahli falošnému pocitu, že hovoria za národ, hoci iba zneužívajú svoj herecký talent a techniku hlasu na manipuláciu davom. A čo je horšie, povyšujú sa nad ľud, cítia sa byť elitou a urážajú jednoduchých ľudí (ako Magda Vášáryová alebo Eva Pavlíková), že sú nevzdelaní, a teda nemajú právo vyjadrovať sa k veciam verejným... Moje zlaté, keby o práve prejať svoj názor v demokratickom štáte malo rozhodovať vzdelanie a múdrosť, museli by ste vy dve mlčať ako hrob.

Do toho všetkého som si prečítal názor ďalšieho herca Mateja Landla na dnešných mladých ľuďoch. Nechtiac sa mu podarilo vytvoriť až metafyzický oxymoron. Dnešní mladí ľudia si vraj vôbec nevážia slobodu...

Dokonale absurdné

Tak asi preto volia Progresívne Slovensko, ktoré podporuje Matej Landl. Dokonale absurdné. Ak stav spoločnosti a jej slobodu meriame podľa toho, či môžeme ísť na kávu do Hainburgu alebo na lyžovačku do Álp (ktorú si väčšina ľudí nemôže dovoliť), potom sme z odkazu 20. storočia nepochopili vôbec nič. Čo tak mladým ľuďom vysvetliť, že v roku 1989 sme neštrngali kľúčmi preto, aby sme diktatúru strany nahradili diktatúrou kapitálu, že sme nestrihali ostnaté drôty na Devíne preto, aby sme ich presunuli na našu východnú hranicu, že sme nehľadali nových nepriateľov na Východe, ale snívali o svete bez hraníc, že sme nezrušili cenzúru preto, aby sme ju nahradili “moderovaním

sociálnych sietí", "reguláciou webov" a "opatreniami na ochranu demokracie", ako znejú novotvary propagandistického newspeaku. Herci sa dnes správajú ako zaslúžilí partizáni, ktorí pri vatre rozprávajú príbehy a napomínajú mládež, aby si vážila, čo pre ňu vybojovali, no pritom umŕtvujú nespokojnosť so súčasným stavom.

Dnešný verejný diskurz trpí tým, že filozofov, sociológov, psychologov, vedcov, ktorí majú k stavu našej spoločnosti čo povedať, sme nahradili hercami, ktorí odvádzajú našu pozornosť povrchnými propagandistickými floskulami. Oni nepredstavujú fundované a relevantné názory, oni nám tú kompetentnosť a mravnosť iba hrajú a predstierajú, že sú v politickom ringu dôležití. Nie sú. Sú len karikatúrou "aktorokracie" - vlády hercov. Herectvo je poctivé remeslo, ale len na javisku. Kým to títo tribúni nepochopia, nebude ich spoločnosť považovať za umelcov, ale za komediantov.

"Dnešní tridsiatnici si vôbec nevážia slobodu, lebo nevedia, čo môžu stratiť. Nechápu, prečo si ich rodičia nemohli len tak sadnúť do auta a ísť do Hainburgu na kávu, do Viedne na koncert, lyžovať do Álp.

Absurdita toho, že sme žili v takejto konzerve 40 rokov, je pre mladých nepredstaviteľná. Zakaždým, keď idem cez hranice, si na to spomeniem. Ako ľahko sa človek mohol dostať len pre vtip do nemilosti, nedostal sa na školu, zničili mu kariéru aj život."

HEREC MATEJ LANDL

SME